Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul central), judecător Croitor Dorina
Dosarul nr. 2a-3215/25 (2-25030298-02-2a-08092025)

D E C I Z I E

3 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

examinând în procedură scrisă, cererea de apel declarată de CA „General Asigurări" SA prin intermediul reprezentantului său, avocatul Botnari Veaceslav împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, adoptată în cauza civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă la cererea de chemare în judecată înaintată de CA „General Asigurări" SA către Balan Nicolae privind încasarea prejudiciului material în ordinea de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 6 martie 2025, CA „General Asigurări" SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Balan Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material în ordine de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 01.02.2024, pârâtul fără permis de conducere, conducând autovehiculul Dacia Logan cu n/î *****, a comis un accident rutier în rezultatul căruia, a tamponat vehiculul Volkswagen Tiguan cu n/î ***** (numere poloneze).

Susține că vina pârâtului în producerea accidentului rutier se confirmă prin proces-verbal cu privire la contravenție din 01.02.2024 întocmit în baza art. 242 Cod contravențional. (accident rutier)

Menționează că răspunderea civilă obligatorie pentru pagubele produse de autovehiculul condus de pârât a fost asigurată la CA „General Asigurări” SA conform poliței de asigurare RCAI nr. 009365055 din 13.12.2023.

Astfel, reclamantul în calitatea sa de asigurator de răspundere civilă a întreprins măsurile prevăzute de lege pentru regularizarea dosarului de daună și achitarea despăgubirii de asigurare.

Indică partea reclamantă că la 15.02.2024 a fost întocmit proces-verbal de constatare a deteriorărilor existente la vehiculul Volkswagen Tiguan cu n/î *****, în baza căruia evaluatorul independent SRL SD Evaluare Daune, a determinat că valoarea prejudiciului cauzat vehiculului deteriorat constituie 18 718 lei.

Prin ordinul organului efectiv din 28.02.2024 s-a aprobat despăgubirea de asigurare în mărime de 18 718 lei care a fost efectiv achitată prin ordinul de plată nr. 1120 din aceiași dată.

Reiterează că în cadrul instrumentării dosarului de daune, s-a constatat că, pârâtul nu deținea permis de conducere, fapt care se confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 01.02.2024 întocmit în privința pârâtului conform art. 231 alin. (2) Cod contravențional. (lipsa permisului).

Totuși, în speranța soluționării amiabile a litigiului și pentru a evita înaintarea unei acțiuni în instanță, reclamantul a expediat pârâtului câte o pretenție pentru fiecare vehicul deteriorat, fiindu-i acordat termen de 30 zile pentru achitarea a sumei prejudiciului sau pentru prezentarea la sediul reclamantului în scopul încheierii unei tranzacții și examinarea posibilității de achitare în rate. Pretenția a rămas nesatisfăcută până în prezent, motiv pentru care s-a înaintat prezenta cerere.

Conform art. 94 alin. (1) CPC – instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. În acest context, pârâtul urmează să compenseze cheltuielile de judecată care la momentul înaintării prezentei acțiuni constituie 799 lei achitată cu titlu de taxă de stat, 200 lei pentru taxa de timbru și 4000 lei onorariul avocatului. Cheltuielile de judecată suplimentare, vor fi actualizate pe parcursul examinării cauzei în ,măsura suportării lor.

Solicită partea reclamantă încasarea din contul lui Balan Nicolae în beneficiul CA „General Asigurări” SA suma totală de 23 717 lei, formată din: 18 718 lei despăgubirea de asigurare plătită/daună materială; 799 lei taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată; 200 lei taxa de timbru; 4 000 lei onorariul avocatului; alte cheltuieli dacă vor fi suportate și probate.

În drept, cererea înaintată de CA „General Asigurări” a fost întemeiată pe prevederile art. 30 lit. e) din Legea nr. 106/2022, art. 1856 alin. (1) CC, art. 2024 alin. (1) CC, art. 94 alin. (1) CPC și art. 276/3 CPC.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul CA „General Asigurări” SA către Balan Nicolae privind încasarea prejudiciului material în ordinea de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul pârâtului Balan Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** 9, în beneficiul Companiei de Asigurări „General Asigurări” SA, cu sediul în mun. Chișinău str. Alexandr Pușkin 47/5, IDNO 1016600035165, prejudiciul material în ordinea de regres pentru contravenția comisă la 01 februarie 2024 în mărime de 18 718 (optsprezece mii șapte sute optsprezece) lei, cheltuielile de judecată ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 799 (șapte sute nouăzeci și nouă) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, în total suma de 19717 (nouăsprezece mii șapte sute șaptesprezece) lei.

În rest, pretențiile reclamantei s-au respins.

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 10 iulie 2025, CA „General Asigurări” SA prin intermediul reprezentantului său, avocatul Botnari Veaceslav a declarat apel nemotivat, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, în sensul declarat.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, CA „General Asigurări” SA prin intermediul reprezentantului său, avocatul Botnari Veaceslav a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond în partea în care acțiunea a fost respinsă.

Indică partea apelantă că instanța de fond a respins acțiunea exclusiv în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică, deși a admis integral pretențiile de bază formulate prin cererea de chemare în judecată. Se arată că o asemenea soluție este contrară prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează expres că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să achite, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. Or, în condițiile în care acțiunea reclamantului a fost admisă, cheltuielile de judecată, inclusiv cheltuielile de asistență juridică, urmau a fi compensate din contul pârâtului.

Apelantul menționează că, în motivarea hotărârii, instanța de fond a făcut trimitere la condițiile prevăzute de legislația națională și la standardele stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, indicate în paragrafele 45–54 ale hotărârii, standarde care, în principiu, sunt aplicabile. Totodată se subliniază că atât CA „General Asigurări” SA, cât și avocatul acesteia, au ținut cont de aceste standarde la stabilirea onorariului, precum și la solicitarea compensării acestuia de la partea adversă.

În continuare, instanța de fond a constatat că la materialele cauzei au fost anexate ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025 în sumă de 4000 lei, raportul privind cheltuielile de asistență juridică și factura fiscală nr. EAV000377805 din 20 februarie 2025. Cu toate acestea, instanța a reținut că ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025, deși confirmă achitarea onorariului conform contractului nr. 2-VB din 15.01.2018 și acordului adițional nr. 2VB-55 din 20.01.2025, nu ar avea tangență cu prezenta cauză, concluzie expusă în paragraful 55 al hotărârii.

Apelantul arată că acesta este unicul argument utilizat de instanța de fond pentru a respinge încasarea cheltuielilor de asistență juridică și că o asemenea concluzie este eronată, contrară probelor administrate și circumstanțelor reale ale cauzei, situație ce se încadrează în temeiul de casare prevăzut de art. 386 lit. c) Cod de procedură civilă.

Se relevă că participarea avocatului în prezenta cauză s-a realizat în baza mandatului avocațial seria MA nr. 2276861 din 20.02.2025, mandat menționat expres de instanță în paragraful 48 al hotărârii. Acest mandat a fost eliberat în temeiul acordului adițional nr. 2VB-55 din 20.01.2025, adică exact același acord la care face trimitere ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025 în sumă de 4000 lei, pe care însă instanța îl consideră străin cauzei. În acest context, apelantul subliniază caracterul contradictoriu al concluziilor instanței, întrucât, pe de o parte, aceasta recunoaște participarea avocatului în baza acordului menționat, iar pe de altă parte consideră plata efectuată în temeiul aceluiași acord ca fiind fără legătură cu dosarul.

Totodată, instanța de fond a constatat prezentarea facturii fiscale nr. EAU000043794 din 23 decembrie 2024, în care este indicat expres serviciul prestat, respectiv servicii juridice conform acordului adițional nr. 2VB-55 din 20.01.2025 la contractul de asistență juridică nr. 2-VB din 15.01.2018, cauza „General Asigurări” SA către Ciobanu Vasile. Rezultă astfel fără echivoc că serviciile juridice în prezenta cauză au fost prestate în temeiul aceluiași acord adițional nr. 2VB-55 din 20.01.2025, care a stat la baza eliberării mandatului avocațial și a efectuării plății prin ordinul nr. 366 din 24.01.2025 în sumă de 4000 lei.

Deși instanța de fond a acceptat factura fiscală ca fiind relevantă cauzei, a concluzionat că aceasta nu ar fi fost achitată. Apelantul consideră această constatare ca fiind eronată, întrucât instanța a confundat factura fiscală cu nota de plată. Se explică faptul că factura fiscală este un act contabil primar care confirmă prestarea serviciului, iar nu un document destinat efectuării plății. În speță, serviciile juridice au fost achitate în avans prin ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025 în sumă de 4000 lei, iar factura fiscală nr. EAV000377805 din 20 februarie 2025 a fost emisă ulterior pentru a confirma prestarea serviciilor deja achitate.

Apelantul prezintă și succesiunea cronologică a evenimentelor relevante, arătând că la 20.01.2025 a fost semnat acordul de asistență juridică nr. 2VB-55, la 24.01.2025 a fost achitat onorariul prin ordinul de plată nr. 366, la 20.02.2025 a fost semnat mandatul avocațial seria MA nr. 2276861, în aceeași zi a fost semnată cererea de chemare în judecată, iar tot la 20.02.2025 a fost emisă factura fiscală care confirmă prestarea serviciului juridic deja achitat.

Din examinarea coroborată a tuturor acestor probe rezultă cert că ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025 se referă la același contract, la același acord adițional, la același mandat avocațial și la aceeași factură fiscală. Cu toate acestea, instanța a concluzionat în mod arbitrar că ordinul de plată nu ar avea tangență cu cauza, fără a oferi o argumentare viabilă, contrar prevederilor art. 130 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, care obligă instanța să aprecieze probele în ansamblu și în interconexiunea lor.

Apelantul mai arată că instanța a manifestat un formalism excesiv, considerând necesar ca în ordinul de plată să fie indicată expres denumirea cauzei sau trimiterea la factura fiscală, exigență care nu rezultă din niciun standard legal sau jurisprudențial. Se subliniază că nici în cazul taxei de stat sau al taxei de timbru nu sunt indicate asemenea detalii, iar totuși acestea sunt acceptate fără obiecții. Prin urmare, lipsa menționării denumirii cauzei în ordinul de plată nu poate conduce automat la concluzia că acesta este străin dosarului.

De asemenea, apelantul menționează că, în cazul în care instanța de fond ar fi avut dubii privind conținutul contractului de asistență juridică, aceasta putea solicita prezentarea lui în temeiul art. 118 alin. (5) Cod de procedură civilă, însă o asemenea solicitare nu a existat.

În final, se arată că raționamentul instanței ar conduce la concluzia absurdă că avocatul ar fi prestat munca în această cauză gratuit, ceea ce este lipsit de logică. Prin urmare, instanța de fond a apreciat superficial ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025, a manifestat formalism excesiv și nu a coroborat această probă cu celelalte acte din dosar, ceea ce a dus la o apreciere arbitrară și nerezonabilă.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa intimatului cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării apelului, nu a fost depusă referință asupra cererii de apel.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul central) a fost pronunțat la 30 iunie 2025, iar cererea de apel a fost

depusă la 10 iulie 2025 (f.d. 42-43), Completul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind întemeiată şi care urmează a fi admisă, cu modificarea hotărârii contestate în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, din motivele ce succed.

Completul judiciar reține că acțiunea înaintată de CA „General Asigurări" SA către Balan Nicolae privind încasarea prejudiciului material în ordinea de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).

În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În acord cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune prin încheiere motivată ce poate fi atacată odată cu fondul.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 2763 fiind aplicabile corespunzător.

La caz, în adresa părților a fost expediată înștiințarea cu privire la examinarea apelului declarat în lipsa participanților la proces.

În acord cu prevederile art. 385 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să modifice hotărîrea primei instanţe.

Conform art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că, la 6 martie 2025, CA „General Asigurări” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Balan Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material în ordine de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul CA „General Asigurări” SA către Balan Nicolae privind încasarea prejudiciului material în ordinea de regres, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul pârâtului Balan Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** 9, în beneficiul Companiei de Asigurări „General Asigurări” SA, cu sediul în mun. Chișinău str. Alexandr Pușkin 47/5, IDNO 1016600035165, prejudiciul material în ordinea de regres pentru contravenția comisă la 01 februarie 2024 în mărime de 18 718 (optsprezece mii șapte sute optsprezece) lei, cheltuielile de judecată ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 799 (șapte sute nouăzeci și nouă) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, în total suma de 19717 (nouăsprezece mii șapte sute șaptesprezece) lei.

În apel, apelanta CA „General Asigurări” SA prin intermediul reprezentantului său, avocatul Botnari Veaceslav a contestat legaliatea hotărârea instanței de fond din 30 iunie 2025 în partea respingerii încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

Prin urmare, Completul judiciar verifică legalitatea hotărârii instanței de fond, doar în partea contestată.

Astfel, instanța de apel consideră că, deși prima instanță corect a constatat temeinicia acțiunii, greșit a conchis asupra necesității respingerii cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

În favoarea concluziei enunțate, Completul judiciar reține prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, în conformitate cu care, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, Colegiul civil subliniază că sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe parcursul desfășurării procesului civil reprezintă cheltuieli de judecată, iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a pricinii.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul.

Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Aici necesită a fi evidenţiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee 7 de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură

munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

În acest sens, instanța de apel reține și jurisprudența CEDO (cauza Boicenco vs Moldova), unde Curtea a considerat drept motivate costurile și cheltuielile reclamantului ca fiind necesare, realmente angajabile și rezonabile ca mărime, reieșind din copia contractului de asistență juridică, încheiat între client și avocat, în care a fost stabilit costul unei ore de lucru a avocatului, copiile chitanțelor bancare, care confirmă plata achitată avocatului și listele, prin care au fost argumentate numărul orelor petrecute la soluționarea litigiului.

Astfel, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În speță, reclamanta/apelantă CA „General Asigurări” SA a fost reprezentată de avocatul Botnari Veaceslav, fiind împuternicit prin mandatul seria MA nr. 2276861 din 20.02.2025 (f.d.4).

Drept urmare, reprezentantul reclamantei/apelante CA „General Asigurări” SA, avocatul Botnari Veaceslav a solicitat încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, achitată prin ordinul de plată nr. 366 din 24 ianuarie 2025 (f. d. 18).

Prin urmare, bonul de plată indicat supra reprezintă valoarea muncii prestate de către avocatul Botnari Veaceslav pentru serviciile de asistenţă juridică pe cauza respectivă, adică onorariul acestuia, or în baza art. 63 alin.(1) şi (2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată.

De asemenea, la materialele cauzei este anexată factura fiscală Seria/nr. EAV000377805 (f.d.19) și raportul privind cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5406,80 lei (f.d.20), prin care se confirmă prestarea serviciilor juridice în

baza acordului adițional nr. 2VB-55 din 20.01.2025 la contractul de asistență juridică nr. 2-VB din 15.01.2018.

Instanța de apel apreciază critic concluzia instanței de fond precum că ordinul de plată anexat în prezenta cauză nu are tangență cu dosarul respectiv, deoarece se solicită în cererea de chemare în judecată onorariul avocatului în sumă de 4000 lei, iar potrivit ordinului de plată anexat la materialele cauzei civile suma de 4000 lei a fost percepută pentru serviciile juridice conform acordului 2VB-55 la contractul nr. 2-VB din 15.01.2018, iar pentru asistența juridică pe cauza civilă CA „General Asigurări" SA către Balan Nicolae privind încasarea prejudiciului material în ordinea de regres nu au fost prezentate careva ordine de plată care să ateste dovada achitării onorariului avocatului Veaceslav Botnari.

Or, la caz, atât mandatul avocațial seria MA nr. 2276861 din 20.02.2025, cât și ordinul de plată nr. 366 din 24.01.2025 și factura fiscală seria/nr. EAV000377805 se raportează la același contract de asistență juridică și la același acord adițional, ceea ce confirmă legătura directă dintre cheltuiala suportată și prezenta cauză civilă.

În acest context, concluzia instanței de fond potrivit căreia ordinul de plată nu ar avea tangență cu prezenta cauză apare ca fiind una formalistă și neîntemeiată, întrucât aprecierea probelor nu a fost realizată în ansamblu și în interdependența acestora, așa cum impun prevederile art. 130 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Or, din analiza coroborată a probelor administrate rezultă că onorariul avocatului a fost efectiv achitat, serviciile juridice au fost prestate în cadrul prezentei cauze, iar suma solicitată spre compensare este una determinată, reală și justificată.

Totodată, instanța de apel reține că plata onorariului avocatului poate fi efectuată atât anterior, cât și ulterior prestării serviciilor juridice, iar faptul achitării acestuia în avans nu poate constitui un impediment pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică, întrucât legislația procesual civilă nu condiționează dreptul la compensare de momentul efectuării plății.

Mai mult, instanța constată că nici Codul de procedură civilă și nici standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu instituie obligația ca ordinul de plată să conțină indicarea expresă a numărului dosarului sau a denumirii cauzei, fiind suficient ca din ansamblul probelor să rezulte legătura dintre cheltuiala efectuată și litigiul dedus judecății.

Prin urmare, în condițiile în care reclamanta a făcut dovada achitării onorariului avocatului în sumă de 4000 lei, a existenței raportului contractual de asistență juridică, precum și a reprezentării efective în cadrul prezentei cauze, instanța de apel conchide că cheltuielile de asistență juridică solicitate întrunesc condițiile de a fi reale, necesare și rezonabile.

Astfel, Colegiul civil consideră că, suma de 4 000 lei, care se solicită a fi încasată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, achitată prin ordinul de plată nr. 366 din 24 ianuarie 2025, se încadrează în criteriile sus menționate: care urmează să fie necesară şi rezonabilă ca mărime or, la caz, litigiul a presupus formularea cererii de chemare în judecată, analiza temeiurilor juridice ale acțiunii în regres, examinarea materialelor dosarului de daună, întocmirea demersurilor procesuale, precum și reprezentarea intereselor reclamantei pe parcursul examinării cauzei, activități care au implicat timp, muncă profesională și competență juridică adecvată.

Totodată, instanța de apel reține că valoarea onorariului solicitat nu depășește limitele rezonabile raportate la obiectul litigiului, natura raportului juridic dedus judecății și volumul real al muncii prestate de avocat, iar suma de 4 000 lei nu apare ca fiind excesivă sau disproporționată în raport cu valoarea pretențiilor admise și rezultatul obținut în cauză.

Din considerentele menționate, și avînd în vedere complexitatea cauzei, natura raportului juridic dedus judecății, volumul actelor procesuale întocmite, timpul și munca efectiv depusă de avocat, precum și faptul că acțiunea a fost admisă parțial, Completul judiciar conchide că se impune încasarea sumei de 4 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, sumă care este una certă, reală, necesară și rezonabilă.

În finalitatea celor relatate supra, Completul judiciar consideră necesar de admite apelul și de a modifica hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică prin încasarea de la Balan Nicolae în contul CA „General Asigurări” SA cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 (patru mii) lei.

În conformitate cu prevederile art. 276^3, 385 lit. b), 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite apelul declarat de CA „General Asigurări” SA prin intermediul reprezentantului său, avocatul Botnari Veaceslav.

Se modifică hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 30 iunie 2025, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează de la Balan Nicolae în contul CA „General Asigurări” SA cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 (patru mii) lei.

În rest, hotărîrea se menține.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului,

Judecătorul Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae